

på f.eks. engelsk, er i orden, men det grundlæggende og det bærende sprog på universiteterne i Danmark skal være dansk.

Således er vores sprog presset. Og dette kan der lovgives imod. For her er der tale om et ydre og officielt forhold. Anderledes ligger det jo med uofficielle og tidsbestemte forhold, der har at gøre med stil, mode og modernitet. Her er det uhyggeligt at konstatere, hvorledes dansk viger for engelsk.

Jeg kan i dag f.eks. ikke gå på udsalg i Magasin. Her hedder det ikke udsalg, men sale. Jeg kan ikke se nyheder i TV 2, men jeg kan se news. Ganske unge kan ikke melde sig til deltagelse på et motionsprogram, de kan melde sig til et program, der hedder get moving.

På alle områder i den danske dagligdag trænges dansk ud af engelsk, og den store del af befolkningen, der ikke bevæger sig hjemmefant på engelsk, føler sig fremmed og nedgjort i deres eget land.

Som sagt, dette kan vi ikke gøre meget ved, for stil og mode har at gøre med at være smart og at være med. Her vil umodenhed og uselvstændighed altid fejre triumfer. Her kan vi kun håbe på en ny Holberg og en ny Grundtvig, der kan gøre grin med Jean de France, som ikke er tilfreds med at hedde Hans Frandsen, eller kan lære danskerne, at:

»Modersmål er vort hjertesprog, kun løs er al fremmed tale, det alene i mund og bog kan vække et folk af dvale.«

En ny stil, en åndelig og folkelig vækkelse er svaret på denne effekttyrkende modedyrkelse.

Men når det gælder de offentlige regler for sproget i Danmark, så kan vi i Folketinget gøre noget ved fremmedgørelsen af danskerne i deres eget land, og det er hertil, dette beslutningsforslag om forberedelse af en danske sproglig skal tjene. Vi kan stille krav til det sprog, der tales på vore uddannelsesanstalter og i officielle sammenhænge. Vi kan f.eks. kræve, at al offentlig tjeneste og administration i Danmark skal foregå på dansk, som det hedder som første punkt i bilag 1 i vores beslutningsforslag.

Vi kan stille krav til de sproglige forhold der, hvor forholdene finansieres af offentlige midler. Vi kan kræve, at alle offentlige institutioner i Danmark skal bære danske navne, ligesom vi kan sige nej til den linje, der er lagt på Den Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole, og som lyder således: Inden år 2010 skal engelsk være det primære undervisningssprog for alle kandidatuddannelser, hvor det er relevant.

Dette kan vi i Danmark efter vores mening ikke finde os i. Vi vil ikke sætte os imod, at der også tales engelsk på universiteter og øvrige uddannelsesanstalter. Men det er netop »også«, for grundsproget skal være dansk.

Disputatser og videnskabelige afhandlinger skal også foreligge på dansk. Lad dem kun blive oversat. Lad kun dansk videnskab, måske især naturvidenskab, gøre sig gældende uden for landets grænser, idet jeg i denne forbindelse vil minde om, at det største navn i dansk naturvidenskab, H.C. Ørsted, omhyggeligt oversatte de naturvidenskabelige begreber til dansk og indførte ordene brint, ilt, rumfang, vægtfylde og tivedand tillige med mange flere i dansk.

En lov, en sproglig, kan dæmme op for denne udslættelse af dansk i den videnskabelige og uddannelsesmæssige verden. Og når vi netop lægger vægt på det lovgivningsmæssige i denne sammenhæng, er det, fordi vi ikke tror på, at forvitringen af dansk kan forhindres med henstillinger, opfordringer og forslag.

Vi har stor respekt for det arbejde, som Dansk Sprognævn og Det Danske Sprog- og Litteraturselskab udfører. Vi har megen sympati for de retningslinjer for en dansk sprogpolitik, som Dansk Sprognævn udformede i 2003, og i dag i tilslutning til deres indhold har vi aftrykt dem som bilag 2 i dette beslutningsforslag ...

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Ja tak.

Søren Krarup (DF):

... men vi anser det nu ikke for tilstrækkeligt at sige bør ...

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Taletiden er brugt, og jeg er nødt til at ...

Søren Krarup (DF):

Lad mig slutte med at sige: Jeg foretrækker nu, at der siges skal.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Der er korte bemærkninger. Den første er fra hr. Mogens Jensen.

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Nu skal jeg ikke bede hr. Søren Krarup redegøre for, hvorfor Dansk Folkeparti nu også – modsat